

בס"ד ג' אייר ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 18:49
 צאת השבת - 19:40
 רבנו תם - 20:28
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 666
 @ ביום שני - יום הזכרון לחללי מערכות ישראל.
 @ ביום שלישי - יום העצמאות. (דחוי)
 @ ביום רביעי "ברכת הלבנה" משעה 20:05.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטיירין: "וארבעה אנשים" (מלכים ב' ז')

הזריע - מצורע

השבת יח' לעומר
 פרקי אבות - פרק ב'

מעשינו הפרשה: תזריע:

- ← טומאת האישה לאחר שילדה בן או בת.
- ← טומאה הבאה ממחלות העור או מצרעת.
- ← טומאה הבאה משחין או מנגעים בראש ובזקן.
- ← דינים כלליים על המצורע ועל צרעת הבגדים.

מצורע:

- ← הוראות על הטכס והקורבנות שמביא המצורע ביום טהרתו.
- ← דיני צרעת הבית וטהרתו.
- ← טומאת הזב וטהרתו.
- ← טומאתה וטהרתה של אשה נידה או זבה.

"וטמאה שבעת ימים כימי זדת דיתה תטמא וביום השמיני ימוח בשער ערלתו" (י"ב ב-ג')

מה הסמיכות של "וטמאה שבעת ימים" עם "וביום השמיני ימוח". שמעתי מרבי דוד עודאן שהיה מדבר עם רופא גוי בענין המילה ואמר אותו רופא כי פצע של ישראל מתרפא בנקל ובזמן מועט, מה שאין כן פצע של גוי. הסיבה היא מצד שאינם (ישראל) מתחברים עם הנדה. וזוהי הסמיכות וטמאה ז' ימים וביום השמיני ימוח, ואין חשש בפצע המילה. (בכור יעקב)

"וביום השמיני ימוח בשער ערלתו" (י"ב ג')

תיבת השמיני - בגימטריא: הכן שם. כתב הגאון רבי יצחק בוכבזא זצ"ל: הטעם שקוראים שם לילד אחר המילה דווקא, כי שם כל דבר הוא הממשך לו שפע חיותו. לכן, קודם המילה שעדיין הוא בעורלתו מצד הסטרא אחרא אין לקוראו בשם להמשך לו שפע חיות קודש. אחר שהוסרה עורלתו וכנס אל הקדושה, קוראים אותו בשם להמשך לו שפע חיוני אל מקום קדוש. זהו שאמר השמיני, שרק ביום השמיני קוראים את השם של התינוק. (אור משה)

"ואם נקבה תלד" (י"ב ה')

טעם שהקדים הכתוב פרשת זכר לתורת נקבה כפי מה שכתב רש"י: אמר רבי שמלאי כשם שיצירתו של אדם אחר כל בהמה חיה ועוף במעשה בראשית, כך תורתו נתפרשה אחר תורת בהמה חיה ועוף. לכן יש לומר גם כאן כיוון שהזכר נברא תחילה שהוא אדם הראשון ואחר כך לקח ממנו צלע ונבראה ממנו הנקבה, לפיכך קדמה תורתו לתורת נקבה. (מאור עיניים)

"וציה הכהן וישחט את הציפור האחת..."

במדרש רבה שאלו: למה שוחט אחת ומניח אחת? אלא ללמד, כשם שאי אפשר לשוחטה ולהחזירה לחיים, כך אי אפשר לנגעים לחזור אם עשה תשובה. ה-יתנחומא מנסח כך: אם עשה תשובה לא יראה הציפור עוד כי הציפור נשחטה ומתה, ואם אין אתה חוזר בך, הצרעת חוזרת עליך, כפי שהציפור החיה יכולה לחזור... (ב. בר דין הי"ו)

הסיוו מכוול מדרך עמי!

אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

העלון טעון גניזה

במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

❑ "ויסער בנגע הפך לבן... נגע צרעת הוא" (יג, ג)
 בעונותינו הרבים אומר בעל 'לחמי תודה' הרב צ. הירש הרוויץ זצ"ל, נמצאים כמה בני אדם נותני צדקה ודרכם לבייש קודם את העני. כשעולה 'מצוות הצדקה' למעלה, גם העוון של בושת העני עולה למעלה. וזה שאנו מבקשים: 'לך ה' הצדקה' שתקבל למעלה רק הצדקה. אבל יולנו בושת הפנים. עניין בושת העני ישאר כאן למטה. לכן גדול המעשה מן העושה (ב'ב, ט). כי העושה ונותן צדקה, לפעמים העני מתבייש ואז נברא מלאך טוב מהצדקה, ומלאך רע ל"ע מהבושת. אבל המעשה שאין בו בושה לעני מצוותו שלימה... (ב. בר דין הי"ו)

❑ "ויטהר את הנגע כולו הפך לבן טהור הוא" (יג, ג)
 בכל פרשת נגעים כתיב "וטהרו הכהן" ומוסב על האדם, מלבד הכא דכתיב "וטהרו את הנגע" ואין לשון טהרה המוסבת על האדם, ויש להבין מאי שניא. יש לומר ע"פ משי"כ הרמ"א בתורת העולה (ג, סז) דפרחה הצרעת בכלול רשעה גדולה היא, אלא דא"צ להבדילו מבני אדם שמוס שזה ניכר. וזה בנין למה אין ה"וטהר" כאן מוסב על האדם, כי הרי רשעתו גדולה ואיך נכנהו בשם "טהור", ורק את הנגע לחודא הוא דמטהרו הכהן ולומר דאין נצרך להבדילו מכח נגע זה. (זבחי צדק, דיסקין)

❑ "וציה הכהן וקחח כלמטהר שתי צפרים חיות טהורות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב" (יד, ד)
 מדוע יש שינוי בסדר הדברים בין מצורע לפרה אדומה, במצורע נאמר: עץ ארז ושני תולעת ואזוב, ואילו בפרה אדומה נאמר (במדבר יט, ו) עץ ארז ואזוב ושני תולעת. וכן, מדוע קדמה שני תולעת לאזוב, הרי היה ראוי לכותבם בסדר גודלם עץ ארז אחריו האזוב ורק לבסוף שני התולעת. אך איתא ברמב"ם (שמונה פרקים, וכן בהלי דעות ב, ב) שכדי לתקן מדה רעה שקנתה שביתה בלבו של אדם יש להטות בראשונה עד קצה השני ואז יגיע למדה הממוצעת. אף כאן, כיון שהמצורע נכשל בשל חיותו בעל גאווה כ"ארז", עליו להטות עצמו עד לקצה השני היינו לבחינת "שני תולעת", ואז ישוב לדרך הממוצעת כ"אזוב". א"כ הסדר שנשנה כאן הוא מדויק כסדר תשובתו הראויה. לגבי פרה אדומה נכתב הסדר הראוי לפי גודלם וחשיבותם הארז האזוב ורק לבסוף הביא את הקטנה שבהם היא התולעת. (רבי חיים קנייבסקי שליט"א)

פינת הניבים והפתגמים

הרהר על מדותיו = חשד נז.

דוגמה: כיון שמבחינה של התלמידה החלשה היה ללא טעיות, לא הייתי בטוח בנשקיה של הנבחרת והרהרתי על מדותיה. התברר, לצערי ולאכזבתי, שיש דברים בגו.
מקור: אם ראית תלמיד חכם שעבר עברה בפלגה - אל תהרהר אחריו ביום, שפא עשה תשובה לנכרות דף יט, עמוד א'.

"אדם פי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת ..."
הקורא פשוטם של פסוקי הפרשה ידמה כי נפל בידיו ספר רפואה. הדיון בכל פרטי מחלת הצרעת, המעקב האם נסוגה או התפשטה, יוצרים את הרושם כי מדובר בנושא רפואי שלכאורה מקומו בספרי רפואה, ולא בספר התורה. אך מכיוון שיש הכוונה בתחילת הפרשה "אדם כי יהיה בעור בשרו וגוי, והיה בעור בשרו לנגע צרעת והוא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים" (פרק י"ג פסוק ב'). ללמדנו כי הוא אינו נשלח לקופת חולים אל מומחה למחלות עור, או לאלרגולוג גללות את סיבת הפריחה המסתורית, אלא אל **אנשי הרוח-כהנים**. זאת אומרת שיש לחפש את הסיבה להופעת "הפטרייה" **בתחום הרוח**. חכמים אבחנו: "אין צרעת באה אלא על לשון הרע". וכך על חטרונות רוחניים, גאוה ויהירות. כלומר, סיבה רוחנית מסובבת תוצאה גשמית. בן דורנו המורגל כי הגוף הוא "שלו", מוכר לו, ובידיו לרפא ולנתח, יופתע לשמוע כי כל זה חלק קטן ופועט במציאות. על כן מורה התורה לאדם כאשר הוא נתקל בתופעה, יפנה אל הסמכות בעלת הידע בתחום הרוחני תורני, כי שם ימצא את רפואתו, כי עיקר האדם הוא רוחו ונשמתו, **בעוד גופו הוא אך "בגד" טפל**.

"בניד כשתלי זתים" - חינוך חינוך לקדושה ולצניעות

כיצד מחנכים להקפדה על מצוות הצניעות ולשמירה על חוקי הטהרה? האם דיבור ישיר או שמא מסר עקיף? אולי כדאי להימנע כלל מלגשת לעניין זה? "והזרתם את בני ישראל מטומאתם" - הכללים, הזהירויות, והכלים להתמודד. ישנו עיקרון אחד ברור ומוסכם לכל הדעות, והוא, שכהורים וכמתנכים, עלינו ליצור את האווירה המתאימה ואת הרקע המתאים, שעליו יוכל הילד לבנות - בעזרתנו או בכוחות עצמו, את יסודות הקדושה והצניעות שעליהם מוזנה היהודי. לגבי כל לימוד שאנו מלמדים את ילדינו בענייני שלימות המידות או תיקון, וכמו כן כאשר אנו מצביעים בפני ילדינו כללי זהירות כאלו ואחרים - הקשורים להמשך התפתחותם בגיל ובדעת, ישנו עיקרון בסיסי האמור להנחות ולהדריך אותנו, כיצד לגשת אל הילד, ומה להניח לפניו "על השולחן". מסדרים לו את החדר, מחליפים לו את הסדינים במיטה, מרוקנים לו את הפח, קונים לו את האוכל שהוא אוהב, מבשלים לו ומגישים לו את האוכל. רבים מהם גם מכבסים לו, מרחצים לו, מקפלים לו ושמים לו בארון. לפעמים, חוץ מלהבטיח ולקבל הם פשוט עושים עבור הילד שלהם הכל. ובכך מעבירים לו את המסר שהוא לא מסוגל לעשות את הדברים בעצמו.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לפניכם וישראל יעקובי היינו שתמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואת והצלחת כל ילדיהם ונכדיהם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברוחניות ובגשמיות ובפרנסה טובה, ויראו נחת מכל יוצאי חלציהם. ולהבדיל לעיני **רבקה יעקובי** בת פרי זייל

רפואה שלימה
לפורטונה אוזן
בת חנוכה מנביית הקבי"ה שלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה וש"ייה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות ותורה נחת מכל יוצאי חלציה.

פסקה נחמת
שיעור מרתק בהלכות שבת עם הרה"ג **אופיר מלכה שליט"א** (חתנו של הרב אלבז) יתקיים ביום רביעי (פעם בשבועיים) בבית הכנסת "אור ודרך" בשעה 19:00 **כל הציבור מוזמן**

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30
השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות "מאפייית בית הלחם"

מרכות ואיחולים לפסיים
ליונתה ויפעת גולדברג היינו להולדת **הבת מנביית** יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, וזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה. וברכה **לפנחס ושרה יעקובי** היינו וליעקב ובלה גולדברג שיראו נחת מיוצאי חלציהם.

זיכוי הרבים
השאלה בחינם
גמ"ח גמרות
"שומריהם וישיבת"
כל המעוניין ללמוד בגמרא מבוארת. עמנואל כהני : **052-5270030**

פסקה נחמת
תפילת ערבית מאוחרת
מתקיימת כל ערב בשעה **23:15** בביתה"כ "תפארת ישראל" ע"ש רש"י רח' היסמין פינת החבצלת יבנה **שיעור מוקדם יתקיים בשעה 21:00 בהלכות ופרשת השבוע.**

מרכות ואיחולים לפסיים לרייזן
אריה וזחיה כ"דרי היינו בהגיע בנסך ע"דו נ"י **למיוזות**. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ויזכה לאריכות ימים וזכו בחופתו. וברכה **לניסים וטובה ללזרי היינו ואברהם וגאולה אילו** שיראו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

בריאות והחלמה איתנה :
שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם היינו ציון נאמן בן מרים היינו משה נאמן בן מרים היינו אברהם אהרני בן שרה היינו מרדכי יעקובי בן ציפורה היינו אברהם נאמן בן מרים היינו ישראל פרגי רפאל בן מרים היינו גולשן באבאי בת מרים מנביית שי-מנשה דויד בן עדנה היינו לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

אזכרה של הצנועה והצדקת **רבקה יעקובי** בת שמואל ופרי זייל תתקיים **ביום שני ה' אייר** בביה"כ עזרא הסופר. 14:30 - לימוד לעיני המנוחה. 18:00 - עליה לבית העלמין. 18:30 - תפילת מנחה, דרשות, ערבית וברכות בביה"כ עזרא הסופר.

במלאת 11 חודש לפטירת הענוה **נורית דודזדה** בת שהי זייל תתקיים **אזכרה ביום שני ה' אייר** תשע"ג. 17:45 - עליה לבית העלמין. 18:30 - מנחה, דברי תורה וערבית בביה"כ עזרא הסופר. **כל הציבור מוזמן** ממשפחות משה דורון ואיריס נסימי

מרכות ואיחולים לפסיים
לערן וענבר המדי
להולדת **הבן נ"י** יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה **לחובב ומזל אשרף היינו ולדוד וברוריה חמדי היינו** שיראו נחת מיוצאי חלציהם.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת :
שרה אליאס בת מרגלית זייל ענת ג'רפי זייל בת יהודית שתחיה ג'והר קמרי בת טאוס וצחק זייל שהי דוידזדה בת פרי זייל נורית דוידזדה בת שהי זייל שמעה עוקבי בת מורי חיים דנין זייל גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון זייל משה מוסאי בן זליכה ואברהם זייל יעקב עמרני בן רבקה וששון זייל שמעון שלומי זייל בן מרים שתחיה חיים נאמן בן מאלק ואהרון זייל ברוך גלעד בן מוכתרם ואליהו זייל דוד יעקובי בן נאזי ומשיח זייל שרלי שלום אליהו מטודי בן מרסל זייל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה היינו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.
לע"נ **בכאי מוסאי** בן אברהם וזליכה זייל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

”מכל מלמד” השכלתי...”

מדוע בלידת הנקבה, הטומאה שבועיים?

כפול מלידת הזכר?

אשה פי תזריע, וילדה זכר וטמאה שבעת ימים... ושלשים יום ושלשת ימים, תשב בדמי טהרה... ואם נקבה תלד, וטמאה שבעים ימים. ושלשים יום ושלשת ימים, תשב על-דמי טהרה”.

לכאורה נראה ”מוזר”, מדוע אם אשה יולדת זכר: היא טמאה שבעה ימים ו- 33 ימי טהרה. ואם יולדת נקבה: היא טמאה שבועיים = 14 יום, ו- 66 ימי טהרה. מדוע בנקבה ימי הטומאה והטהרה כפולים משל זכר?

משיב על כך בספר ”אוזניים לתורה”: זמני דם טמא וטהור תלויים בריבוי הדם.

האדם - הזכר, נברא מן האדמה, דבר שאין בו דם. רק כשנפח הקב”ה רוח חיים אז: ”ויהי האדם לנפש חיה”, המים שבהם גבל הקב”ה את העפר - נהפכו לדם = זה הנפש, והעפר = הפך לבשר. זה זכר ליצירה הראשונה, שלא היה באדם דם - אלא מצד הנפש אבל לא מצד החומר (העפר), לכך אין בזכר הרבה דם.

והאשה - הנקבה, נבראה מן האדם מבשרו, לכן ביצירתה היה דם כפול - הן מצד החומר והן מצד הנפש. לפיכך זמן הדם בין הטומאה ובין הטהור כפול בלידת נקבה.

”זאת תהיה תורת המצורע”

לשם מה המילה ”תהיה”?

לכאורה המילה ”תהיה” נראית מיותרת. היה לו לכתוב: ”זאת תורת המצורע”, כמו ”זאת תורת העולה”, וכדומה, לשם מה המילה ”תהיה”?

אלא דברו חז”ל: תהיה - לעולם, אפילו בזמן שאין בית המקדש קיים ואי אפשר להביא קורבנות. גם אז, אפשר לטהר את המצורע בציפורים. ומצינו שרבי טרפון, שחי אחרי החורבן, היה מטהר מצורעים.

רפואה אלטרנטיבית

אבטיח

הפרי מכיל 90% מים 8-7 אחוזי סוכר. לפרי אין ערך מזין אבל עסיסיותו הרבה עושה אותו לפרי מבוקש מאוד בקיץ. הזרעים משמשים לפיצוח וגם בתעשיית השמן למאכל. גודלו וצבעו של האבטיח אינם מעידים על מידת הבשלתו. הסימנים, שעל-פיהם אפשר לקבוע בשלות של האבטיח, הם:

1. הקנוקנת ליד עוקץ הפרי מתייבשת.
2. החלק, שבא במגע עם הקרקע, מחליף את צבעו לצהוב.
3. צליל עמום נשמע בתגובה להקשה על הפרי.
4. כשלוחצים על הפרי נשמע רשרוש אופייני. מוצאו של האבטיח הוא מאפריקה ומוזכר במקרא. קיימים גם זנים חסרי זרעים. יתרונותיו: מועיל לבריאות הלב, עוזר במניעת סרטן שומר על יציבות רמות הסוכר בדם.

קבלת שבת מוקדם עם הנהגת שעון הקיץ

בימים אלה אנו חיים על פי הנהגת שעון הקיץ. והנה, מלבד ההפרעה שיש בסדר תפילת שחרית של פועלים הנאלצים לצאת מוקדם לעבודתם, גורם הדבר לאי נוחות בסדר עריכת שולחן שבת בסעודה ראשונה, שכן מגיע הבעל לביתו אחרי תפילת ערבית בליל שבת בשעה מאוחרת, והילדים כבר עייפים ונרדמים מבלי להשתתף בסעודה כראוי, ולא שומעים דברי תורה על פרשת השבוע וזמירות שבת וכדו’. משום כך, יש הנוהגים לקבל שבת מוקדם כמו שנהגו בחוץ לארץ - מפלג המנחה, שהם כשעה ורבע לפני קבלת שבת, ואז מגיעים הביתה מוקדם ועורכים את שולחן השבת. ולכן בעניין ספירת העומר, שכן אין סופרים את העומר אלא בלילה, ואי אפשר לספור מבעוד יום (בברכה).

דיני ספירת העומר בליל שבת

עתה נבוא לבאר את הדין בעניין ספירת העומר, שכן זמנה משתחשך דוקא, ויש בעניין קבלת שבת מוקדם נפקא מינה למעשה בהלכות ספירת העומר. הנה ידוע, שאדם ששכח בלי ספר בלילה ביום שלאחריו, ימשיך מכאן ולהבא לספור בלי ברכה שכן אין בספירותיו ”תמימות”, ויבקש מחברו המברך לכיון להוציאו בברכתו. והנה, אם אדם שכח ולא ספר ספירת העומר בליל שישי (ביום חמישי בלילה) וגם לא ביום שישי שלאחריו - והוא רגיל להתפלל בערב שבת מפלג המנחה, כלומר מבעוד יום, ואחרי שקיבל את השבת ועדיין לא ספרו בציבור ספירת העומר שכן עדיין יום הוא, ואז הוא נזכר שלא ספר בליל האתמול ובכל היום עד שעה זו. השאלה האם הוא יכול לספור את הספירה של האתמול כדי להציל עצמו ולהמשיך מכאן ולהבא בברכה, או שמא כיון שקיבל את השבת והתפלל ערבית נחשב לו משעה זו ואילך כמו היום שלאחריו והפסיד את ספירת האתמול למרות שעדיין יום הוא. הנה לדעת הרב חיד”א בברכי יוסף בשם ה”זרע אמת” ומביאו מרן בעל ה”בן איש חי” להלכה, שאם שכח בליל שישי והתפלל ערבית מבעוד יום ונזכר, יספור בעת ההיא למרות שקיבל את השבת, ובשאר הימים ימשיך למנות בברכה. והביאור הוא, שיש הבדל יסודי בין דיני שבת לדיני ספירת העומר. בדיני שבת יש דין תוספת שבת, וחיובה או מדאורייתא, ואפילו אם חיובה מדרבנן היינו שחכמים נתנו כח לכל אדם מישראל להקדים ולקבל את השבת לפני זמן כניסתה. מה שאין כן בדין ספירת העומר, כיון שהתורה קבעה שצריכים לספור ”תמימות”, ולא יכולים להחליף בין מספרי הימים, ואם ביום שישי זה, לדוגמא, היום הארבעה עשר בספירה, אז לא יכול להיות שהוא ייפך ליום החמשה עשר כל עוד לא הושלם היום עד תומו, כי אחרת חסר ב”תמימות”. וזה הדין הוא אפילו אם קיבל שבת בינתיים, כי הם שני דינים שונים זה מזה.

סיכום האפשרויות בשבתות של ימי העומר

אפשרות ראשונה : יכול להתפלל בפלג המנחה באופן שיסיים את תפילתו ויגיע לביתו לפני חצי שעה שקודם הזמן, ואז יכול להתחיל לקדש ולאכול מייד בהיתר לכל הדעות, ואז בהגיע זמן ספירת העומר יספור לכתחילה מבלי להשתתף.

אפשרות שניה : שיכול להתפלל במניין שבסיומו יגיע לביתו בתוך חצי שעה שלפני זמן ספירת העומר, יקדש מייד, יאכל כזית אחד בלבד בתוך 4 דקות מברכת המוציא, ואם ירצה יכול לאכול עוד פחות משיעור כזית פת עם דגים וכדו’ לאחר מכן, וימתין מלאכול עוד עד שיגיע זמן הספירה, ויספור בזמן ואז יכול להמשיך בסעודתו כדרכו.

אפשרות שלישית : מוסיף מרן בעל ה”בן איש חי” שיניח שומר להזכיר לו שלא לשכוח לספור את העומר.

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז”ל

" ואבותינו סיפרו לנו "

הגמד של חנה יוגב

שלושה חודשים טרופים ורוויי סיוטים, עברו על חנה יוגב אם צעירה לשני תינוקות קטנים, עמוסה בחובות וחסרת אונים במכה הזו נחתה עליה ועל בעלה הצעיר ארנון, כרעם ביום בהיר. האסון שארנון יוגב הנחית ברשלנותו על משפחת הרב רחמים שמשונוב, ואחר כך העונש הקשה שקיבל הוא בעצמו, הפכו את חייה של חנה למסע מייסר של התמודדות כלכלית מפרכת, עם המון בדידות מעיקה ודמעות לחות ובולתי פוסקות באישון לילה. ארנון יוגב נהג המונית, היה עבריין תנועה מועד. ארנון סבל מאי-שקט ורגלו קלה על הגז. תמיד היה נדמה לו שאם ימהר ויחפוץ ירוויח יותר, ויצלח להקדים את חבריו הנהגים ללקוח הבא. ייאמר מיד, חנה הצעירה שבאה מבית טוב ושומר שבת, לא חיבבה בלשון המעטה את החיפזון של בעלה על הכביש, והתריעה בו, "אני מתחננת לפניך תשים מעצור למחירות, לאן אתה ממנהר, הנהיגה הפרועה הזו עלולה להרוס אסון, אז אנא". האוזניים של ארנון היו אטומות משמוע, מה שהביא אותו לכמה מפגשים עם שוטרים שרשמו לו דו"חות עם כמה התראות רבות משמעות.

השעה היתה שתיים וחצי בצהריים, כאשר ראובן שמשונוב תלמיד כיתה ה' סיים את לימודו בתלמוד תורה "שושנים לדוד". הוא ארז את ספריו בתיקו ופנה לעבר שער היציאה. ראובן, הבן הבכור של הרב שמשונוב, היה ילד מקסים במידותיו שנהג ללמוד אך גמרא עם אביו מדי ערב. הרב שמשונוב הועידו לגדולות עקב חריפותו ויכולת הניתוח המרשימה שלו.

חשובות שמים מי ידע! ראובן הקטן ירד אל הכביש כדי לחצותו מבלי לעלות בדעתו שאדון ארנון יוגב נהג המונית שועט בכביש העירוני במהירות 120 קמ"ש ולא ברור לאן התאונה היתה בלתי נמנעת. גופו של הילד הועף כמה עשרות מטרים. הפאניקה שלפפה את יוגב דחפה אותו להימלט מן המקום צפונה, צפונה, אולי שם יתבשר בשורות יותר טובות... שעה אחר כך הוא האזין לחדשות ברדיו ושמע כי "תלמיד כבן 11 נהרג בתאונה 'פגע וברח' ליד בית ספר, והמשטרה מחפשת את עקבותיו של הנהג הנמלט, כפי הנראה נהג מונית". ארנון יוגב עצר את מוניתו, ושעט אל השדה כולו מבוהל, נסער, בוכה, מכה את ראשו בידיו וצורח "מה עשיתי? מה עשיתי? אוי ריבוננו של עולם! חרב עלי עולמי... הצילו!!!". ההתעשתות הזו היתה לדאבון הלב מאוחרת מדי, מאוחרת מאד. 24 שעות אחר כך הוא כבר הסגיר את עצמו לידי המשטרה, נחקר, נשלח למעצר בית, וחודש מאוחר יותר ניצב לפני השופט, שם קרא הודעתו במשך שעה ארוכה עלילות מעלילות שונות, ששורטט והוצג כעבריין כבישים. בסופו של יום התברר כי הלה פשוט רוצח, אמנם בשוגג, אבל רוצח. השופט היה נחרץ ותקיף. "הני"ל הזהה עשרות פעמים, קיבל הרבה דו"חות, עשה כמה תאונות קטנות, נתפס על מהירות גבוהה... מעבר לשלילת רשיונו ל-10 שנים, אני גוזר עליו שנתיים מאסר בפועל". חנה יוגב התמוטטה למראה בעלה המובל אבל וחפוי ראש לריצוי מעצרו. אחיותיה אוששו אותה וסייעו לה בצעדיה הראשונים עם הבדידות, וההלם הנורא. כאן המקום לאזכר שהאב השכול הרב רחמים שמשונוב היה מסדר הקידושין של בני הזוג יוגב, והוא אף התכבד להיות הסנדק של שמואל, בנם הבכור של היוגבים. חנה הסתגרה בביתה חוששת להלך ברחוב עקב הביזיון והבושה מהאסון שנגרם למשפחה היקרה שהיא כה אוהבת ומכבדת. רגליה לא נשאו אותה לנחמם בימי אבלם, היא אף לא העיזה להתקשר. היא חשה מבוכה איומה וחרדה מפני תגובות המשפחה האומללה. אוי, כמה נורא.

אחרי שלושה חודשים הציקים החלו לחזור. נושים דפקו בדלת המשכנתא לא כובדה. בעל המכולת הודיע לחנה שהוא לא נותן מצרכי מזון, עד שיכוסה כל החוב. "תביני אותי" השפיל את עיניו. חברת החשמל ניתקה את זרם החשמל. חנה הדליקה נרות כדי להאיר הבית. אחר כך נותק גם קו-הטלפון. חברת המכוניות עיקלה את המונית של בעלה. המכות רדפו זו את זו, עד לאותו בוקר שחנה הפכה את כל הבית כדי למצוא כמה שקלים לקנות חלב ולחם. היא לא מצאה, ונפלה על הספה מעלבון ועצבון עמוקים יותר ממצולות כל האוקיינוסים ביחד.

"למה זה מגיע לי, אבא שבשמים? רחם עליי!!!". דפיקה בדלת. פתח עמד שליח ובידו ארגז עמוס לעייפה במוצרי מזון יבשים ושקית ניילון גדושה בחלב ולחם ומטרגה. מאחוריו השתדל שליח נוסף ובידו שקיות טיטולים ומעטפה. "שלחו לך את זה"

אמר ונעלם, עוד לפני שהספיקה לשאול מי שלח... 3,000 ₪ סכום עתק. חנה שילמה את חוב החשמל, והפקידה מקדמה בידיו של בעל המכולת. "גברת יוגב את לא חייבת לי פרוטה. אמש הגיע לכאן יהודי ושילם את כל חובך בכרטיס אשתי. חנה היתה המומה. עם יתרת הכסף שילמה את החוב ל"חברת הטלפונים". יומיים אחר כך טלפון מפקידת הבנק ציפי: "חנה יוגב שלום, לפני דקה עזב הבנק יהודי שאינני מכירה וכיסה את כל המינוס בחשבונך כולל ההחזר של שתי המשכנתאות... אני מקווה ששימחתי אותך". "בהחלט" השיבה חנה במבוכה. ארנון בבית סוהר. פעמיים בשבוע ביקורים הילדים מתגעגעים לאבא... ארנון שואל "איך מסתדרת חנה?".

"אתה לא תאמין, יש איזה גמד קטן או גדול, שפשוט דואג כל הזמן שלא אחסר דבר. משלם במכולת, משלם חשבוניות חשמל, שולח זרי פרחים בשבת, ממתקים לילדים, כיסה את המינוס בבנק כולל המשכנתאות שחזרו. זה ממש גמד מהדים... אינני יודעת". ארנון פער פיו בתדהמה, וכשהתעשת שאל "האם ביקרת את משפחת שמשונוב מאז התאונה?". "איני מתביישת, אני לא מסוגלת להסתכל להם בפנים...". "גם אני הרוס מבושה איזה אסון נורא גרמנו להם...". לחש ארנון "אני מבטחין לך, והבטחתי גם לבורא-עולם שאני יורד מהגה ובעזרת ה', כמו שרצית תמיד, נכניס לביטוח את השבת והקידוש... תוך פחות משנה אשתחרר... אבל אין לי מושג מאיפה אמצא את הכוח ללכת ברחוב ולהיפגש עם הרב והרבנית שמשונוב...".

מיד עם שחרורו של הארנון מהכלא, ניסו היוגבים להתחקות אחרי הגמד שדאג במסירות לכל מחסורה של הרעייה האומללה. אך לשווא, אפילו שבנים של רמו או אור לא הגיע לאוזניהם. אגב, ביום השחרור מהכלא מצא ארנון בתיבת הדואר מעטפה ובה תלוש קנייה של בגדים ע"ס 800 ₪ ובו פתק קטן "אנו מברכים אותך על צאתך מן הכלא, ומייחלים שתפתח דף חדש ומוצלח בחיים. מזל וברכה".

רק אחרי חודשים מאז השחרור, אזרו ארנון וחנה יוגב את האומץ לבוא ולהתנצל בפני משפחת שמשונוב. הזוג שמשונוב קיבל במאור פנים את היוגבים, והקפידו לשוחח על כל נושא שבעולם, רק לא לאזכר את האסון. "אני נורא מתנצל, ומבקש את סליחתכם, זה מעשה פשע ממש אך שנהגתי, אינני יודע איך לנחם, אנא מחלו לי". "מחלנו ארנון, מחלנו. הכל רצון ה', בראש השנה וביום כיפור אומרים מי ימות ומי יחיה, מי בחרב מי בחנק... גזירת המוות לא בידני, אנתנו סולחים מכל הלב" אמרו הרבנית.

15 שנים חלפו מאז אותו אירוע טראגי. לארנון וחנה יוגב נולדו עוד חמישה ילדים, ביתם הפך מזמן לבית חרדי לכל דבר. האושר והשמחה שררו בעונם, ורק חידה קטנה עדיין ליוותה אותם: מי הוא אותו שדאג למלא את שנהגתי, אינני יודע איך הקשים הם. בוקר אחד נכנסה חנה יוגב למשרד הפנים כדי לדווח על אובדן תעודת זהות, ולבקש חדשה.

הפקיד שאל: "אתם משפחת יוגב?". כן השיבה.

"אתם גרתי בעבר ברחוב הדף היומי בשכונת 'עריב נחל'". אכן כן, אישרה חנה. "אם כן, לפני כ-15 שנים נבחרתי להיות כשליח לשנות עמכם כמה מצוות, אתם בוודאי יודעים מי היה המשלח... הרב שמשונוב כמובין", הפקיד השיח לפי תומו. "הרב שמשונוב?!" השתאנה חנה. "כן" השיב הפקיד "אנשים נפלאים". בשעת לילה הגיעו ארנון וחנה - עם זר פרחים - לביתם של השמשונובים כדי להבין את פשר ההטבה המופלאה באותם ימים קשים. הרבנית שמשונוב: "כן, היינו שבורים ומרוסקים ממותו של ראובן ז"ל. אנתנו בני אדם ולא מלאכים. זעמנו וזעפנו עלך, ארנון, על נהיגתך הרשלנית וליבנו ממש בער בקרבנו. הרגשנו שקשה לנו לסלוח לך, אבל אחרי שלושה חודשים גילינו כי חנה סובלת ממש... ואז בעלי אמר לי, עדנה, זה הזמן להתעלות על עצמנו. אנתנו נטהר את ליבנו ונדאג לכל מחסורם, גם אם המאמץ הזה יכביד על חיינו. בעלי שכר שליח אך אחרי 15 שנים, התגלה העניין... שדעתו, באותם ימים החסד הזה ממש הבריאה אותנו, הרגשנו תחושת אחווה כלפיכם ורצון עז שתזכו להתחזק בירת-שמים, וזו תהיה הכפרה האמיתית לעילוי נשמתו של ראובן בנו ז"ל ובאמת עקבנו באושר אחרי התעלותכם הרוחנית. במידה רבה, ההטבה שלכם היא עצומה וענקית לאין-ערוך מן ההטבות הקטנות הגשמיות, ששלחנו לכם באותם ימים".

כשיצאו הזוג יוגב אל צינת הלילה אמר ארנון לרעייתו ההמומה "את כינית את המיטיב עמך, גמד, ואם זה גמד, אינני יודע ענק מהו...". (קובי לוי, "העתונאי")